

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2010. ÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETTEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az **iparúzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparúzési adót bevezette.**

Az iparúzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,

- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéb szervezetet is.

1990. évi C. törvény (Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparúzési adóalanyoknak (vállalkozóknak):

- A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozó, azaz az a magánszemély, aki az egyéni vállalkozói igazolványa alapján vállalkozási tevékenységet végez, az igazolványában feltüntetett vállalkozási tevékenysége tekintetében, továbbá ettől függetlenül is
 - a) a külön jogszabály alapján egészségügyi és szociális vállalkozást, egyéni vállalkozó orvosi, klinikai szakpszichológusi, továbbá magánállatorvosi vagy gyógyszerészeti magánvétekenységet, falugondnoki, tanyagondnoki tevékenységet folytató magánszemély,
 - b) az egyéni vállalkozásról szóló törvény hatálybalépését megelőző jogszabályok alapján kisiparosnak, magánkereskedőnek minősülő magánszemély, valamint a jogi személy részlegét szerződéses rendszerben üzemeltető magánszemély,
 - c) az ügyvéd és az egyéni szabadalmi ügyvivő, továbbá az egyéni tevékenykedő európai közösségi jogász,
 - d) a közjegyző,
 - e) a bírósági végrehajtásról szóló törvény szerint önálló bírósági végrehajtó.
- A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladja.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparúzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallásbenyújtási kötelezettség, **ahol székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a helyi adókról szóló Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói igazolványban ekként feltüntetett hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímetől –, ahol részben vagy egészben iparúzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutató, a szélérőművet (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőtet, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát, továbbá a hang, kép, adat vagy egyéb információ (ideértve a rádió- és televízióprogramokat is) vezetéken, kábelen, rádió, optikai úton vagy elektromágneses rendszer útján történő továbbítását szolgáló berendezést, amennyiben annak üzemeltetése rendszeres személyes jelenlétet kíván.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgáz ellátásáról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

Telephelynek számít a TEAOR szerinti építőipari, tevékenység folytatásának, illetőleg terméstartó erőforrás feltárásának, kutatásának helye(i)

szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenységek időtartama adóéven belül a 6 hónapot (180 napot) meghaladja.

A bevallást az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott időpontig az iparúzési adót működtető székhely, telephely szerinti település önkormányzati adóhatóságához kell benyújtani!

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A bevallás jellege

Az adózás rendjéről szóló törvény többféle esetben ír elő bevallásbenyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1–8.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. ÉVES BEVALLÁS mellett négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a teljes 2010. adóévben iparúzési adókötelezettség terhelve, **továbbá** akkor is, ha az iparúzési adókötelezettség a 2010. adóév közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) **és az adókötelezettség fennállt 2010. december 31-én is.** Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2010. január 1. naptól 2010. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2010. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2010. május 1-jén létesített a településen telephelyet, vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2010. május 1-jétől 2010. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén a I.5. pontban is jelölni kell e tényt. **A bevallást az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!**

Azon adózóknál, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évet. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év (korábbi adóév) első napjával, az utolsó napja pedig a választott (új) mérlegfordulónappal egyezik meg.

2. ZÁRÓ BEVALLÁST kell benyújtani, ha az adózó átalakul, vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, vagy az egyéni vállalkozói igazolványt visszavonták, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény 33. §-ának (3) bekezdésében foglalt egyéb esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A bevallás benyújtásának időpontjára az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltak az irányadóak.**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-ig (naptári évtől eltérő adóéves adózó esetén az adóévet követő év 150. napjáig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhelyáthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás mellett négyzetbe **is egyaránt X-et kell tenni,** a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség **időtartamát is meg kell jelölni.** A III. pont alatt pedig külön kell jelezni a székhelyáthelyezést (III. 7. pont), telephelymegszüntetését (III. 8. pont) tényét.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya is egyben és az iparúzési adóban az egyszerűsített adóalap-megállapítást választotta, de év közben az eva alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakra (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtani az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az iparúzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – az 1. sor és a 2. sor mellett négyzetbe, továbbá a III. 9. sor mellett négyzetbe is x-et kell tenni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani, ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor a 2. sorban és a III. 6. sorban is x-szel kell jelölni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó ezen minőségét jelzi a rovatban, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
5. Az év közben kezdő vállalkozó ezt a tényt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét a 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát mint önálló adóévet kell feltüntetni.)
7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő – amennyiben vállalkozónak minősül – ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
8. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

II. Bevallási időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az előző pontoknál foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (1. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „E”-ig terjedő lapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatósághoz. Az „A”-tól „E”-ig terjedő kiegészítő lapok egyikét sem kitölteni az egyszerűsített adóalap-megosztást választó személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, evaalanyoknak. Az „F” jelű kiegészítő lapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett. A „G” jelű kiegészítő lap pedig a túlfizetésről szóló nyilatkozat tételére és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati-tőke-alapnak, kockázati-tőke-társaságnak. **Nem kell ezt a lapot kitölteni**

az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, b) evaalanyoknak.

A „B” jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű betétlapot a biztosítóknak kell kitölteni.

A „D” jelű lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű lapot a kockázati-tőke-alapoknak és a kockázati-tőke-társaságoknak kell kitölteni.

Az „F” jelű betétlapon a vállalkozási szintű adóalap megosztásáról kell nyilatkoznia.

A „G” jelű lapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításhoz szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás az iparüzési adóalap főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelenti. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalanyoknak nyilatkoznia kell.

1. Az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adózók nyilatkozata

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózói körben lehet élni:

- a) a 2010. teljes adóévben a személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozó esetében, továbbá
- b) azon egyéb iparüzési adóalany esetében, akinek/amelynek a nettó árbevétele a 2009. adóévben (12 hónapnál rövidebb adóév esetén időarányosan számítva) a 8 millió Ft-ot nem haladta meg.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadó-alap 20%-kal növelt (1,2-szel szorzott) összege. A b) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorzott összege). Az egyszerűsített adóalap-meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2–6. sorokat, valamint az a) esetben (átalányadózó) az „A” jelű kiegészítő lapot. A VII. 1. sorban kell feltüntetni az átalányadózó és egyszerűsített adóalap-megállapítást választó vállalkozó esetén az átalányadó alapját, illetve az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó más vállalkozó esetén az „A” jelű lapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét. A VII. 7. pont alatt pedig az adóalap fentiek szerint kiszámított adóalapösszegét.

2. 2011. adóévre az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adózók nyilatkozata

Az adóalap egyszerűsített meghatározásának módját az alábbi adózói kör választhatja:

- a személyi jövedelemadó-törvény szerint az adóévben átalányadózást választó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő) vállalkozó részére,
- azon vállalkozó (iparüzési adóalany) részére, aki a 2010. adóévben (12 hónapnál rövidebb adóév esetén időarányosan számítva) 8 millió Ft nettó árbevétel (várhatóan) nem haladta meg.

Amennyiben az adózó 2011. adóévben élni kíván ezzel a lehetőséggel azt a négyzetben jelölnie kell.

3. Az adóévben egyszerűsített vállalkozói adó-alanyok által az adó-alap egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az az adózó, aki az egyszerűsített vállalkozói adó alanya és a 2010. évben élni kíván az egyszerűsített adóalap-megállapítás lehetőségével, akkor azt az e sorban lévő négyzetben kell x-szel jelölni. Ez azt jelenti, hogy a vállalkozási szintű iparüzési adóalap ebben az adózói körben az eva alapjának 50%-a. A VII. 1. sorban az eva alapját a VII. 7. sorban pedig az evaalap felét, azaz iparüzési adó alapját kell csak feltüntetni (a VII. 2–6. sorait és az „A” jelű kiegészítő lapot nem kell kitölteni).

4. A 2011. adóévre egyszerűsített vállalkozói adó-alanyok által az iparüzési adóban az egyszerűsített adóalap-megállapítási módot választók nyilatkozata

Az eva alanya a 2011. évben is választhatja az iparüzési adóalap egyszerűsített meghatározási módját. Ilyen döntés esetén e pont melletti négyzetbe kell x-et tenni.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő, Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevételelemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni. **Ezért elsőként a vonatkozó kiegészítő lap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott kiegészítő lapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét kell itt feltüntetni.**

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó, személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak ebben a sorban az átalányadó alapját kell felütni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó evaalanyok pedig az eva alapjának összegét kell ebben a sorban szerepeltetni. E két adózói körben az „A” jelű betétlapot nem kell kitölteni!

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének összegét (elábé). Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg.

Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknek – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 37. pont szerint anyagköltséggént, a Htv. 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

3. sor: Ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén megjelenő közvetített szolgáltatások értékének összegét kell feltüntetni, a Htv. 52. §-ának 40. pontja szerint. (A közvetített szolgáltatások értéke magában foglalja a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatásokkal azonos tartalmú ráfordításokat, valamint az alvállalkozói teljesítéseket, amely utóbbit a 4. sorban fel kell tüntetni.) Ebben a sorban az együttes összegnek kell szerepelni. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tennie a számlázás és az azt alátámasztó analitikus nyilvántartásokból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell hogy megegyezzen a szolgáltatás beszerzési árával.)

4. sor: Itt kell feltüntetni a 3. sorban szereplő Htv. szerinti közvetített szolgáltatások értékéből az alvállalkozói teljesítések értékét. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, feltéve, hogy az adott ráfordítás

nem került közvetített szolgáltatásként, elábéként, anyagköltséggént elszámolásra. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építészeti lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét, a Htv. 52. §-ának 37. pontja szerint. Az anyagköltség a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadó-törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-, segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagköltséggént elszámolt – bekerülési értékével.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszautal a társasági és az osztalékadóról szóló törvényre. Eszerint az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 7. §-a (1) bekezdésének 2) pontjában meghatározott feltételekkel megvalósított alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége, figyelemmel a Tao tv. 31. §-a (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakra.

7. sor: Ez a sor szolgál a helyi adótörvény szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét **eléri vagy meghaladja** a 2. sor, a 3. sor, az 5. sor és a 6. sor számadatainak együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 11. sorba, a 12. sorba, a 13. sorba és a 14. sorba, 15. sorba, 16. sorba valamint a 19. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó, személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak ebben a sorban az átalányadó alapjának 1,2-szeresét kell felütni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó evaalanyok pedig az eva alapjának 50%-át kell ebben a sorban szerepeltetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó (arra jogosult) más vállalkozó esetén ebben a sorban a 1. sorban feltüntetett – külön „A” jelű lapon levezetett – nettó árbevétel 0,8-sorosát kell szerepeltetni.

Például: ha az átalányadózó egyéni vállalkozó személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadó-alapja 1 000 000 Ft, akkor ezt az összeget kell a VII. 1. pontban feltüntetni, a VII.2–6. pontokban nem kell adatot jelölni, a VII. 7. pontban pedig az 1 000 000 Ft 1,2-szeresét kell feltüntetni, azaz 1 200 000 Ft-ot kell jelölni.

8. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az évi létszámnövekmény 5,36 fő, akkor 5,36x1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 1999. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegyre pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámába tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámába. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Munkaerőpiaci Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

- 9. sor:** A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap levonható a vállalkozási szintű adóalapról. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmainak megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is – a megosztási szabályok szerint – kell osztani adóalapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalapprész vonható le a teljes adóalapról.
- 10. sor:** Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.
- 11. sor:** A mentességgel korrigált Htv. szerinti – vállalkozás szintű – adóalap sorban a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség, a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységre jutó adóalap-mentesség összegeivel csökkentett, valamint a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyen kívül legalább egy településen telephelyt tart fenn), **akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani** az egyes települések között.
- 12. sor:** Itt kell feltüntetni a 11. sorban szereplő – mentességekkel korrigált – vállalkozási szintű **adóalap megosztása** eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – **települési szintű adóalapot**. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző vagy amelyik módszert a Htv. kifejezetten előírja. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 11. sor összegével.
- 13. sor:** Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozások számára mentességet fogalmazhat meg (lehet, hogy a mentesség csak pl.: 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – mentességek **összegét amelyek az – önkormányzat rendelete szerint – a települési adóalap összegét csökkentik**. Ha az önkormányzat ilyen mentességet nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell jelölni.
- 14. sor:** Ez a bevallási sor az adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (12. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap összegét (13. sor). Abban az esetben ha a **13. sor összege eléri vagy meghaladja a 12. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni**. Ekkor a 15. sorba, a 16. sorba és a 19. sorba egyaránt „0”-t kell írni.
- 15. sor:** Az adóköteles települési adóalpra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómérték alapulvételével.
- 16. sor:** Az önkormányzat helyiadó-rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft adóalapot el nem érő vállalkozókat (az adókedvezményt az adó %-ában (0–100% között) fejezheti ki az önkormányzati rendelet, amely lehet akár 100% is). **Az adót csökkentő kedvezmények** összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell jelölni.
- 17. sor:** A Htv. szabályai szerint az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például, ha az adózó adóévben 200 000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 15. sorban szereplő adóösszeget, akkor itt csak a 15. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóátalány tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 23. sorban kell szerepeltetni.
- 18. sor:** A Htv. módosításáról szóló 1995. évi XCVIII. törvény 10. §-ának (2) bekezdése – átmeneti szabályként, az ott meghatározott feltételek szerint – a magánszemély vállalkozó esetében lehetővé teszi, hogy a kommunális beruházás miatt az iparüzési adó összegét csökkentse. Ha a magánszemély adóalany a hivatkozott rendelkezés szerint adóévben csökkentheti az adóját, akkor itt kell feltüntetni az adóévben e címen érvényesíthető kedvezmény összegét.
- 19. sor:** Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles adóalpra vetített adó összegéből (15. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímen csökkentő tételeket (a 16–18. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 15. sorban szereplő adóösszeget, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.
- 20-22. sorok:** Ezen sorok szolgálnak az adóévi adó elszámolására, pénzforgalmi rendezésére. A **19. sorban** az adóévben adóelőlegre ténylegesen befizetett összeget, a **20. sorban** pedig – a társaságiadó-előlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére kötelezett (100 millió forint árbevétel el nem érő adóalanyok) esetében – az adózás rendjéről szóló törvény szerinti feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeget kell feltüntetni.
- A 22. sorban a 19. sorban szereplő összegből kivont 20. és 21. sorban szereplő együttes (előleg)összeget kell feltüntetni, amely lehet pozitív vagy negatív előjelű.
- Amennyiben a 19. sorban szereplő összeg meghaladja a 20. sor és a 21. sor együttes összegét (pozitív különbözet), akkor ezt az összeget kell – éves bevallás esetén – legkésőbb **adóévet követő év május 31-ig, a naptári évtől eltérő adóévet választók esetén az adóévet követő 150. napig befizetni** az önkormányzati adóhatóság számlájára. Záró bevallás esetén – a III. 7–10. pontokban jelölt záróbevallás-benyújtási okok kivételével – és előtársasági bevallás esetén a bevallás benyújtásának határidejével egyező időpontban kell az adót megfizetni.
- Abban az esetben, ha a 20. sor és a 21. sor együttes összege meghaladja a 19. sor összegét, akkor a negatív előjelű különbözet túlfizetésnek minősül, amely az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint visszerítethető az adóhatósággal, de arról is lehet rendelkezni, hogy az adóhatóság a később esedékes adófizetésre tudja be az adózt megillető túlfizetést.
- 23. sor:** Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg megegyezik a 16. sorban feltüntetett összeggel, ha a 14. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít. Ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet ebben a sorban.

VIII. Adóelőleg-bevallás

2010-től jelentősen megváltozott az iparüzési adóelőleg-fizetés rendje. A korábbi kivételes adóelőleg-megállapítást az önadózássá változtatta fel. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítania és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Az adóelőleget is természetesen önadózással kell megfizetni. Az így bevallott előleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható.

1. Előlegfizetési időszaka

Az előlegfizetési időszaka a naptári évvel egyező üzleti éves adózók esetén 2011. július 1-jétől 2012. június 30-ig tart, ebben az adózói körben ezt a két időpontot kell beírni a 1. sorba. A naptári évtől eltérő üzleti éves adózók esetén az előlegfizetési időszak a bevallásbenyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Ezen adózóknak az így meghatározott időpontokat kell beírni a bevallás ezen sorába. Az előlegfizetési időszaka tehát 12 hónapnyi időszakot ölel át.

2. Első előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

Az első előlegfizetés esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja, a naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén 2011. szeptember 15. Itt kell jelölni az előleg fizetés napját és az előleg összegét. Ebbe a sorba a VII. 19. sorban feltüntetett összeg és a 2011. március 15-én (naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az

adóév harmadik hónapjának utolsó napján) esedékes előlegösszeg különbözetét kell írni. Ekként a 2011. évben fizetendő adóelőleg-összeg a 2010. adóévre bevallott adóval (VII. 19. sor) egyezik meg.

3. Második előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

A második előlegrészlet az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves adózó esetén 2012. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózcsoport esetében, amellet, hogy az adóelőleget is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 19. sorban szereplő adóösszeg (a 2010. évi adó) fele.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Idetartozik **minden iparüzési adóalany**, amely **nem minősül** hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati-tőke-alapnak, kockázati-tőke-társaságnak.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cég-szerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni, a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A **személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany ese-**

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **hitelintézetnek vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cég-szerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **biztosítónak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cég-szerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét oly módon,

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cég-szerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „E” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **kockázati-tőke-társaságnak vagy kockázati-tőke-alapnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cég-szerűen) alá kell írni!

IX. ALÁÍRÁSOK

A bevallást az adózónak vagy az őt adóügyben képviselő személynek – azaz annak, aki az adózót az Art. szerint az adóhatóság előtt képviselheti – alá kell írnia. A képviselési jogosultságot (a meghatalmazotti minőséget, annak formáját, vagy a pénzügyi képviselőség tényét) a megfelelő kockában kell jelölni.

A bevallást emellett adótanácsadó, adószakértő is ellenjegyezheti. Ebben az esetben az adótanácsadó adóazonosító számát, bizonyítványának számát is fel kell tüntetni.

tében ebbe a sorba a tevékenységgel (termékkértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

3. sor: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebben a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni.

4. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeiként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegét.

6. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

a 8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2 – 8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

2–6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét oly módon, hogy a 2–3. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 4–6. sorok összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2-6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak.

2. sor: A számviteli törvény (2000. évi C. tv.) hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően-nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében ebbe a sorba a tevékenységgel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

3. sor: Ebben a sorba a számviteli törvény 84. § ának (1)–(2) bekezdéseiben leírtak alapján kell kiszámítani és bejegyezni a befektetett pénzügyi eszközöknek minősülő részvények, részesedések a mérlegképzési idő-

pontjáig pénzügyileg realizált árfolyamnyereség, továbbá az ilyen befektetések után kapott (járó) osztalék és részesedés együttes összegét.

4. sor: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebben a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni és levonni a nettó árbevételből.

5. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeit, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

6. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energia adó összegét.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más, kül- vagy belföldi településen) van legalább egy telephelye akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Itt kell jelölni az adóévben alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A Htv. 3. számú mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján lehet az adóalapot megosztani. Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye! A Htv. 3. számú mellékletének 2.2 pontjában szereplő egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell jelölni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható.

Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. 3. számú melléklete 2.1 pontja szerinti (komplex) megosztási módot alkalmazhatja. Ezért ezen adózó csak a 3. pont melletti négyzetbe tehet x-et!

III. Megosztás

Ha a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor a 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza, abban az esetben az 1-4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű lapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózóknak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „G” jelű lapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Itt kell nyilatkozni az adózónak a főlap 22. sorában szereplő túlfizetés (negatív előjelű különbözet) összegének elszámolásáról, az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel.

A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparüzésiadó-fizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló köztartozás kiengyelítésére illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

Az adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása.

Rendelkezés hiányában az adóhatóság a túlfizetés összegét a később esedékes adótartozásra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékeségű köztartozásra átvezetendő összegek

Ebben a pontban kell nyilatkozni a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.